

Ontdek de vaak onzichtbare wereld van professioneel interieurontwerp in de *Bronnengids Interieurontwerp België, 1945–2000*. Deze gids verkent de bronnen die essentieel zijn om de evolutie van interieurontwerp als een zelfstandige discipline in België te begrijpen en biedt zo voor het eerst diepgaand inzicht in het vakgebied. Hierbij staat de rol van opleidingen, beroepsorganisaties en ontwerpers centraal. Het is niet alleen een onmisbaar instrument voor onderzoekers, maar ook een dringende oproep tot het behoud van waardevolle archieven.

[red.]
Benoît Vandevooort
Sam Vanhee
Els De Vos
Fredie Floré
Tine Poot

BRONNENGIDS INTERIEURONTWERP

België
1945–2000

BRONNEN GIDS

INTERIEUR ONTWERP

België
1945–2000

1 INLEIDING

Opzet	13
Interieurontwerp historiseren	15
Architectuurgeschiedenis en de interieurontwerper	15
Designgeschiedenis en de interieurontwerper	18
Interieurontwerp archiveren	20
Interieurontwerp(ers) in architectuurarchieven	20
Interieurontwerp(ers) in vormgevingsarchieven	23
Interieurontwerp: een bronnengids	26
Een bronnengids interieurontwerp en de onderzoeksdatabank	28

OPZET

De Bronnengids Interieurontwerp België 1945–2000 brengt het bronmateriaal in kaart dat betrekking heeft op de professionele activiteit van interieurontwerp.¹ Die term vullen we hier breed in. Archieven en publicaties getuigen van de ontwerppraktijk van gespecialiseerde interieurontwerpers—van naoorlogse *ensemblers* tot hedendaagse interieurarchitecten en -vormgevers—maar je moet weten waar te zoeken. Hun documentatie biedt inzicht in de aard en specificiteit van hun beroep, hun opleiding, alsook in de samenwerking met onder meer klanten, architecten, fabrikanten, verkooppunten en andere actoren. Om hier licht op te werpen, is de selectie aan het gepresenteerde bronmateriaal divers: de publicatie includeert personen, bureaus, instituten en organisaties die het autonome en professionele veld van het interieurontwerp hebben beoefend, ondersteund, gepromoot of gedoceerd. De bronnengids wil daarmee toekomstig onderzoek naar interieurontwerp(ers) faciliteren en mogelijk maken dat ‘vergeten’ actoren een plaats krijgen in de geschiedenis van architectuur en vormgeving. In tweede instantie wil het boek, door zich te focussen op één specifiek en onderbelicht veld, zowel onderzoekers, archiefvormers als bewaarinstellingen bewust maken van de processen en dynamieken die aan de basis liggen van de slechte zichtbaarheid van interieurontwerp. Uiteindelijk worden bronnen verzameld en onderhouden met een bepaald idee van architectuur- en vormgevingsgeschiedenis voor ogen, en kan de afwezigheid van interieurontwerpers even goed worden toegeschreven aan de specifieke blik van wie het bronmateriaal beheert.

Deze publicatie heeft niet tot doel om een strikt veld van interieurontwerp af te bakenen. Een praktijk die voor sommige ontwerpers sterk geworteld is in meubelontwerp, of zich beperkt tot de huiselijke context, zal zich voor anderen eerder als een ruimtelijke discipline manifesteren, die werkelden zoals scenografie of publieke ruimte meeneemt. Vandaag wordt de bouweconomie sterk gekenmerkt door thema’s als hergebruik, renovatie en compact wonen, onderwerpen die sterk verbonden zijn met het werkveld van de interieurontwerper.² Hoewel de beroepsinhoud allesbehalve eenvormig is, is er wel een omvangrijke groep ontwerpers die zich met het veld identificeert. Jaarlijks studeren honderden studenten af in hogere opleidingen die zich specialiseren in interieurontwerp, en nog steeds is het voor hen moeilijk om een historische kennisbasis te claimen die verschilt van hun collega’s met een architectuurdiploma. De voorliggende bronnengids wil aantonen dat hun ontwerpactiviteit kan putten uit een waardevolle voedingsbodem voor een geschiedenis van interieurontwerp, door onderzoek naar de historische praktijk ervan te ondersteunen.

Interieurontwerp slaat hier op de ontwerpvelden die we vandaag interieurarchitectuur of interieurvormgeving noemen. Ook intussen minder gebruikte naamgevingen

Design Museum Brussels

Het **ARCHIEF VAN CHRISTOPHE GEVERS** bevat voornamelijk projectdossiers die Gevers' praktijk documenteren in plan, tekening en maquette. Het fonds bevat ook enkele documenten over Gevers' activiteit aan de ENSAV betreffende de periodes 1968–1970 en 1980–1994. Het gaat om tien rollen.

VAi Collectie

De collectie van het VAI bevat enkele archieven van personen die actief zijn geweest aan de ENSAV, waaronder het **ARCHIEF VAN LÉON STYENEN** (BE/653717/0001-LS). Het Stynen-archief bevat enkele lessenroosters en programmaboekjes uit de periode waarin de ontwerper aangesteld was als directeur van de ENSAV.

Aron, Jacques. *La Cambre et l'architecture – Un regard sur le Bauhaus belge*. Brussel: Architecture + Recherche/Pierre Mardaga, 1982.

Burniat, Patrick, en Caroline Mierop, red. *La Cambre (re)visite l'Expo 58*. Brussel: Éditions ENSAV et ISACF, 2009.

Delevoy, Robert-L. *La Cambre 1928–1978*. Brussel: Éditions AAM, 1979.

Van Loo, Anne, Denis Laurent, en Andy Jacobs. *Design(s) à La Cambre*. Brussel: Éditions ENSAV, 2006.

Academie Antwerpen

[FACULTEIT ONTWERPWETENSCHAPPEN, UANTWERPEN]

De voltijdse dagopleiding binnenhuiskunst wordt onder leiding van modernistisch architect Jul De Roover opgericht in 1946 aan de net gestichte School voor Bouwkunst en Stedebouw (SBS) in Antwerpen.⁹² Hoewel de SBS wordt beschouwd als een gedeeltelijke verzelfstandiging van de opleidingen architectuur, binnenhuiskunst en stedenbouw tegenover het Hoger Instituut voor Schone Kunsten (HISK⁹³), heeft de SBS—en voornamelijk de opleiding binnenhuiskunst—aantoonbare banden met het Instituut voor Kunstambachten van Roger Avermaete, gesticht in 1926. Daar wordt reeds een cursus tot binnenhuiskunstenaar ingericht. Enkele van de meest invloedrijke figuren die de latere opleiding binnenhuiskunst aan het SBS zullen leiden, zijn er reeds actief: Jul De Roover en Léon Stynen geven er les, Rob Van Tenten studeert er af.⁹⁴ Daarenboven is het Avermaete zelf die, als net benoemd administrateur van de Koninklijke Academie voor Schone Kunsten in Antwerpen, De Roover aanstelt als eerste docent binnenhuiskunst.⁹⁵

In 1946 telt het eerste jaar binnenhuiskunst 17 studenten. Op dat moment beslaat de opleiding vijf studiejaar, verdeeld over twee cycli: een eerste cyclus van twee jaar, gevolgd door een tweede driejarige leergang. Elke student die zich wenst in te schrijven, moet slagen voor een ingangsexamen, dat de vorm aanneemt van een tekenproef en een mondeling interview. Tot 1951 staat De Roover in voor alle praktijkvakken in alle studiejaar. Later wordt hij ondersteund door Van Tenten, die de praktijkvakken in de eerste cyclus—zoals vormstructuren en de ontwerpstudio—verzorgt. In 1953 vervoegt ook kunstschilder en monumentaal kunstenaar Julien Van Vlasselaer de opleiding als docent kleurenharmonie en perspectief. Tot 1964 is dit drietal verantwoordelijk voor alle praktijkvakken binnen de opleiding.⁹⁶

Met het koninklijk besluit van 5 mei 1952 wordt de School voor Bouwkunst en Stedebouw omgedoopt tot het Nationaal Hoger Instituut voor Bouwkunst en Stedenbouw (NHIBS). De instelling richt voltijdse opleidingen architectuur (vijf studiejaar) en binnenhuiskunst (vijf studiejaar) in, alsook de driejarige opleiding stedenbouw met beperkt leerplan.⁹⁷ Met het koninklijk besluit van 26 maart 1956 wordt daar de opleiding in bouwkundig tekenen met beperkt leerplan aan toegevoegd.

Bij het koninklijk besluit van 8 januari 1969 krijgt de opleiding officieel de naam 'binnenhuisarchitectuur', wordt ze gecategoriseerd als hoger kunstonderwijs en wordt ze gereduceerd tot vier studiejaar, waarbij het toelatingsexamen wordt afgeschaft. In hetzelfde besluit wordt ook het curriculum uitgezet, opgedeeld in drie categorieën (grafische en praktische vakken, algemene cultuurvakken en wetenschappelijke vakken). Ook het minimumaantal lesuren wordt bepaald, namelijk minstens 30 keer 50 minuten les per week, gespreid over 35 weken per jaar. Er is echter wel ruimte voor het NHIBS om zelf de les-tijden per vak te bepalen. De jury's ter evaluatie van de praktische vakken moeten vanaf 1969 voor de helft bestaan uit externen. Tevens zal de opleiding voornamelijk beroep doen op docenten uit de opleiding aan het Stedelijk Hoger Instituut voor Architectuur en Stedebouw (SHIAS) in Gent en het Provinciaal Hoger Instituut voor Architectuur en Toegepaste Kunsten (PHIATK) in Hasselt. Bij ministerieel besluit van 27 februari 1969 wordt ook de opmaak van het diploma binnenhuisarchitectuur vastgelegd.

Wanneer de algemene structuur en organisatie van het hoger onderwijs worden hertekend, wordt binnenhuisarchitectuur bij koninklijk besluit van 11 mei 1979 geklasseerd als hoger kunstonderwijs van de tweede graad, en dat met terugwerkende kracht geldig vanaf 1 september 1977. De architectuuropleiding wordt artistiek hoger onderwijs van het lange type. Beide opleidingen zullen dus uit twee cycli bestaan. Voor binnenhuisarchitectuur zullen beide cycli twee jaar duren, en blijft de totale studieduur met andere woorden ongewijzigd. Vanaf 1977 zullen alle scholen die van overheidswege erkend

veelbelovende) afgestudeerden, bijvoorbeeld in de vorm van eindejaarstentoonstellingen, en dat om toekomstige studenten aan te trekken. Wanneer schoolarchieven dus afdoende documentatie bewaren die kan worden toegeschreven aan één persoon, zoals uitgebreide personeelsdossiers, worden ze hieronder ook opgenomen. Zoals reeds vermeld, zijn de meeste schoolarchieven in het Franstalig gedeelte vaak minder toegankelijk, wat de aanwezigheid van Franstalige interieurontwerpers in deze lijst evenmin ten goede komt.

Selectieprocedure

De combinatie van archieven en documentatiereeksen legt een bijzonder rijk aanbod aan ontwerpers bloot, die uiteraard niet allemaal kunnen worden opgenomen in onderstaande lijst. Eerst en vooral is de documentatie soms erg summier, en stelt ze ons eenvoudigweg niet in staat om een korte biografie van de persoon in kwestie te schetsen. Anderzijds zullen niet alle ontwerp praktijken voldoen aan het vooropgestelde veld van interieurontwerp. Om deze complexiteit enigszins in de selectieprocedure te verwerken, namen we volgende aspecten mee in overweging: de ontwerper heeft een gespecialiseerd diploma in interieurontwerp op zak; de ontwerper staat/ stond aan het hoofd van een bureau dat zich bezighoudt met het ontwerpen van interieurs; de ontwerper ontwerpt/ontwierp interieurs in eigen naam; de ontwerper ontwerpt/ontwierp meubels; de ontwerper is/was als docent actief binnen een gespecialiseerde interieuropleiding, of in een opleidingsonderdeel dat ontwerpen centraal stelt. Om deze indicatoren ook effectief als harde criteria te gebruiken, is vandaag echter te weinig (gelijksoortig) materiaal voorhanden. Wanneer gekend, wordt de informatie hieronder vermeld.

Ook de tijdsafbakening heeft wat uitleg. Om de professionele interieurontwerper enigszins voor het voetlicht te brengen, wordt de periode waarin het gespecialiseerde interieuronderwijs opkomt, genomen als startpunt. Dit betekent niet dat ontwerpers gediplomeerd voor de jaren 1940 per definitie uitgesloten zijn.¹⁴ Vormgevers die voor 1940 een belangrijke bijdrage hebben geleverd aan de opkomst van de interieurdiscipline en de vorming van haar onderwijs, worden evengoed opgenomen in de lijst. Aan het andere uiteinde wordt de selectie beperkt door de Bolognaverklaring van 1999, die een hertekening van het Europese en Belgische hoger onderwijslandschap inluidt. Hoewel de tijdsafbakening van de selectie hierdoor een onderwijsmatige basis krijgt, is de keuze voor 1999 tevens een pragmatische overweging: ontwerpers wiens activiteiten zich voornamelijk in de 21ste eeuw concentreren, zijn vaak nog actief en hebben hun archieven veelal nog niet geschonken of ontsloten. In de praktijk betekent dit dat ontwerpers die vanaf de jaren 1970 geboren zijn, hieronder niet zijn opgenomen.

Leo Aerts

1957

Leo Aerts studeerde in 1980 af als binnenhuisarchitect aan het Provinciaal Hoger Architectuurinstituut te Hasselt, waar hij later ook zou doceren. In 1983 richtte hij het bureau Alinea op, dat zich zowel op interieur- als op meubelontwerp toelegde. Vier jaar later won hij samen met Ingrid Wijnen een ontwerpwedstrijd van B&B Italia met de salontafel 'Meta'. Sinds 1995 worden zijn ontwerpen verkocht onder de naam Alinea Objects.

Leo Aerts en Alinea Interieurarchitectuur zijn opgenomen in de Documentatiereeks Moniek E. Bucquoye.

Bucquoye, Moniek E. en Lieven Daenens. *Nieuwe meubelvormgeving in België*. Gent: Museum voor Sierkunst, 1989.

Cuypers, Kris en Chris Meplon. *Leo Aerts: 360° Interieur*. Geel: CC De Werft, 2010.

Dubois, Marc. "Aspecten van het meubel-design in Vlaanderen." *Vlaanderen* 50, no. 1 (2001): 4–12.

Hans Autrique

1940–2010

Hans Autrique behaalde het diploma van binnenhuisontwerper (1964) en van bouwkundig tekenaar (1965) aan het NHIBS. In de beginjaren van zijn professionele carrière was hij betrokken bij verscheidene onderzoeken in de regio Antwerpen, waaronder voor architect Hugo Van Kuyck, en de bedrijven Dinaca en Gerits. Begin jaren 1970 richtte hij zijn eigen studie bureau op. Naast ontwerpen voor particuliere interieurs, verzorgde hij in de jaren 1990 ook diverse standen in opdracht van onder meer VLAM, Export Vlaanderen en BDBH. Als actief lid van AiNB ijverde hij mee voor de bescherming van het beroep van interieurarchitect.

VaI Collectie

Het **ARCHIEF VAN HANS AUTRIQUE** (BE/653717/0091-HA) omvat 32 archiefdozen en 5 maquettes die zijn ontwerpen documenteren. Het gaat in de dossiers voornamelijk om tekstdocumenten zoals briefwisseling, en enkele tekeningen.

Laporte, Dirk, en Christian Kieckens, red. *50 jaar interieurarchitectuur Antwerpen*. Antwerpen: Hogeschool Antwerpen. Henry van de Velde-Instituut. Departement Architectuur, 1996.



Boven Modelinterieur voor *Het Nieuwe Wonen* ontworpen door Jul De Roover, 1953. © Vlaams Architectuurinstituut.

Onder Brochure van de Luxus meubelcollectie, 1955. © Nationaal Documentatiecentrum voor de Kunstambachten, Design Museum Gent.

Kortrijk, Slachthuisstraat, 23
Luik, 24, 101 de la Savvenière

Prof. Jos De Mey
ontwerpt
en bestudeert de
Luxusmeubelcollectie

De volledige Luxusmeubel-
collectie wordt geëxposeerd
in de showrooms te Kortrijk
en te Luik.

In onze afdeling toegepaste
kunst hebben wij voor U
gecollecteerd: lampen uit
Denemarken, gordijnen uit
Zweden en glaswerk uit
Finland.

vraag met nevenstaande kaart
en geïllustreerde folder
over de LUXUS-meubelen

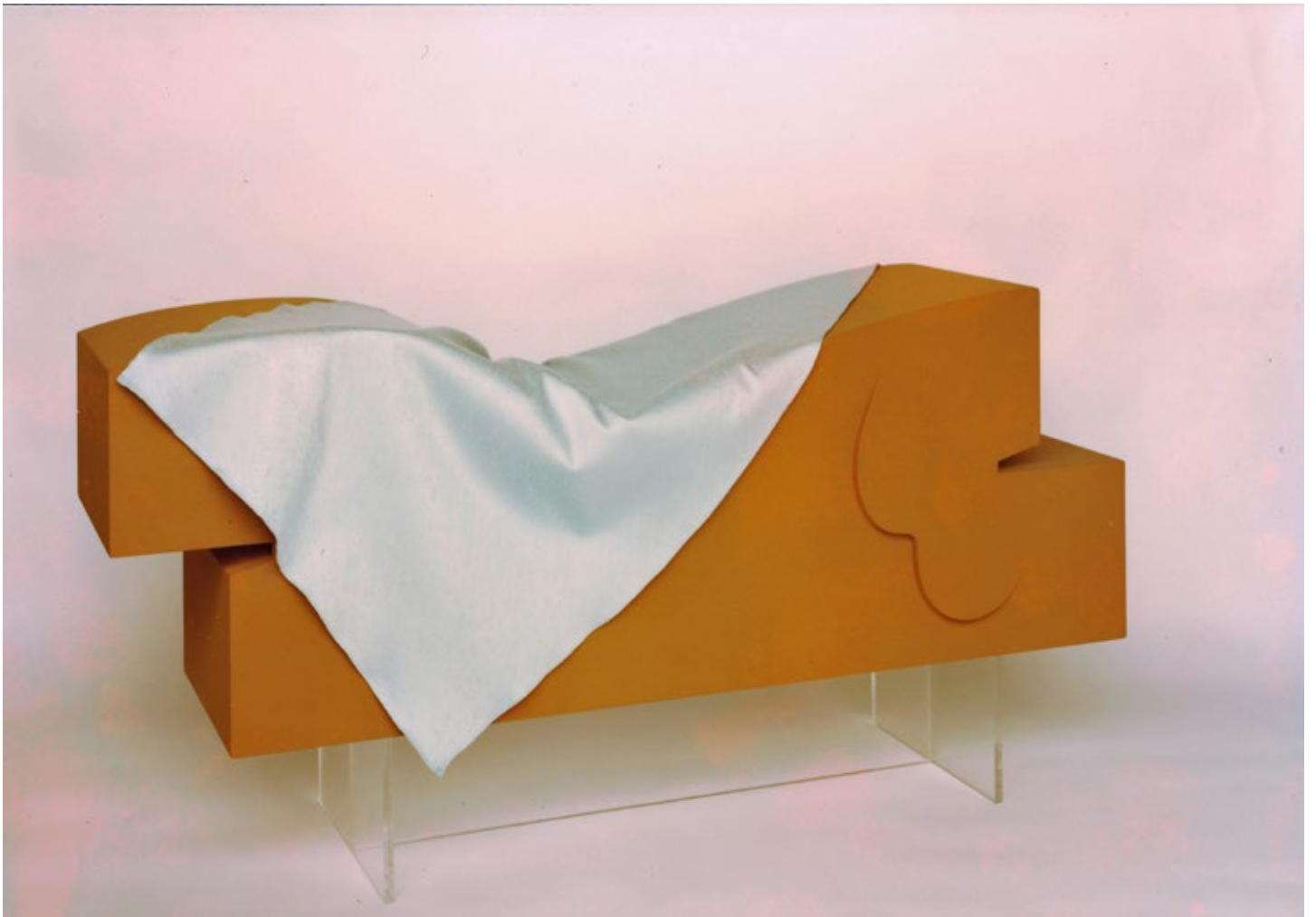
Prof. Jos De Mey
ontwerpt
de
bestemming

LUXUS
MEUBELFABRIEKEN
SLACHTHUISSTRAAT, 23
KORTRIJK / België

LUXUS

↑
HER AUFNEMMEN

ondergetekende:
adres:
beroep:
wenset folder te ontvangen.

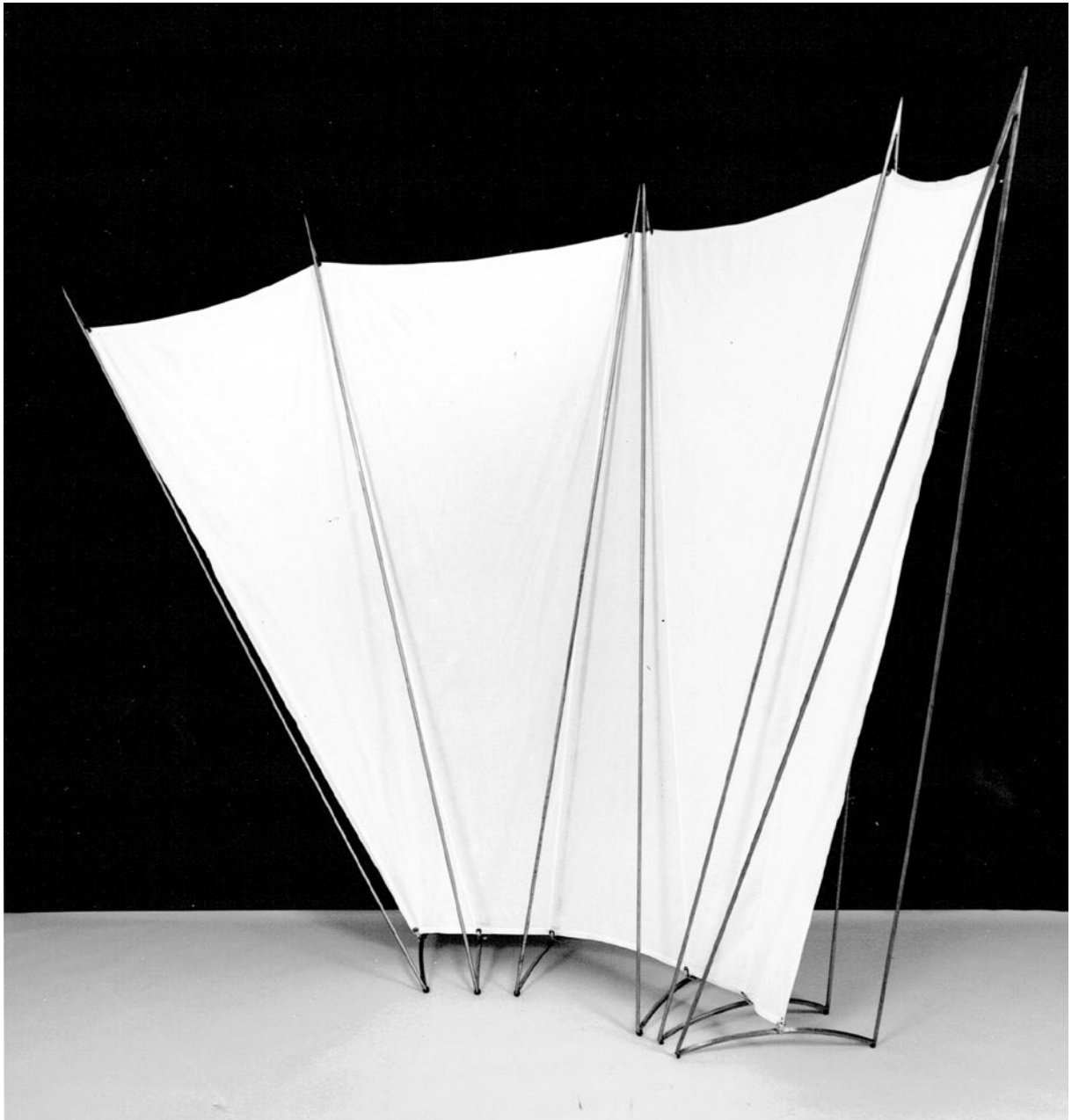


Woman. Meubelstuk van Marc Van de Steen, geïnspireerd op een liggend naakt, 1981.
© Marc Van de Steen (foto: Pol De Prins), Nationaal Documentatiecentrum voor de Kunstambachten, Design Museum Gent.



Links Kasten van Emiel Veranneman tentoongesteld op Interieur 80. © Archief Biënnale Interieur Kortrijk, Collectie Design Museum Gent.

Onder Paravent. Studentenwerk *Académie Mons*. Stalen structuur met zeil door Évelyne Gilmont, 1986. © SABAM België, 2025 (foto: Philippe De Gobert).





Tania De Bruycker met één kastelement uit het drieluik 'Trio Lagae Hout', 1992.
© Tania De Bruycker (foto: Tony Le Duc), Documentatiereeks Moniek E. Bucquoye, Design Museum Gent.

Daniel Deltour

1955–2010

Daniel Deltour was binnenhuisarchitect en meubelontwerper. In 1983 richtte hij Boréas op, samen met Guy Ledune. Deze groep bracht enkele meubelstukken terug in productie, zoals de lage ruststoel van Gaston Eysseleinck en een barmeubel van Marcel-Louis Baugniet. Hij doceerde aan het College of Advertising & Design (CAD) tussen 2004 en 2010.

Daniel Deltour is opgenomen in de Documentatiereeks Moniek E. Bucquoye.

Koen Deprez

1961

In 1984 studeerde Koen Deprez af als binnenhuisarchitect aan het Hoger Sint-Lucasinstituut Schaarbeek. Hij werkte voor OMA in Rotterdam en voor Alessandro Mendini's Studio Alchimia in Milaan. Zijn werk werd meermaals tentoongesteld, waaronder in de groepstentoonstelling *Mein Erstes Haus* in 1994. Samen met Monique Verelst richtte hij Deprez & Verelst op, dat zich voor hun ontwerpen vaak op literatuur baseert. Hij wordt gerepresenteerd door de Galerie Zwart Huis, en geeft les aan de Faculteit Architectuur, KU Leuven.

Koen Deprez en Deprez & Verelst zijn opgenomen in de Documentatiereeks Moniek E. Bucquoye.

Bucquoye, Moniek E. en Lieven Daenens. *Nieuwe meubelvormgeving in België*. Gent: Museum voor Sierkunst, 1989.

Couchez, Elke, Rajesh Heynickx en Yves Schoonjans. "The Burned Map. Military Theory and Architectural Education." In *The Production Sites of Architecture*, red. Sophia Psarra, 195–214. Londen: Routledge, 2019.

Deprez, Koen. 'Naar een romaneske ruimte. Willem Frederik Hermans en de architectuur'. *De Gids* 168 (2005): 911–921.

Deprez, Koen. "De ruimte doorbladerd." *Oase* 70 (2007): 109–121.

Kieckens, Christian, red. *Jonge interieurontwerpers*. Gent: Stichting Architectuurmuseum, 1988.

Theys, Hans. *Loxodromen en cinematografische vrijheid. Dreiging en verzet, paradoxen en omwegen in het werk van Koen Deprez*. Brussel: Tornado Editions, 2013.

A+

1973–...

Ondertitel varieert, vroeger onder meer *A+: architectuur stedenbouw design*, vandaag *A+: Architecture in Belgium*.

Actief Wonen

HET BELGISCH MAGAZINE
VOOR WOONPLEZIER
1996–...

AiNB News

2007–2010

Voortzetting van *Infobrief Interieurarchitecten* (1994–2006).
Voortgezet door *Nieuwsbrief AiNB Interieurarchitectuur*
(2010–2012).

Architectura

MAANDBLAD VOOR URBANISATIE,
ARCHITECTUUR EN INTERIEUR
VOOR BELGIË EN NEDERLAND
1948

Architecture

REVUE BIMESTRIELLE D'ARCHITECTURE
ET D'URBANISME
1952–1970

Titel varieert, en vermeldt voor de eerste jaargangen ook het jaartal, zoals *Architecture 52*.

Bouwen en wonen

MAANDBLAD VOOR
NIEUWE VORMGEVING
1953–1962

Ondertitel varieert, en vermeldt disciplines als architectuur, stedenbouw, woningpolitiek, beeldende en grafische kunst, binnenhuiskunst, publicitaire en industriële vormgeving.

Bouwen

MAANDBLAD VOOR ARCHITECTUUR,
STEDEBOUW EN BINNENHUISKUNST
1946

Naamgeving is uniek voor deze jaargang. Is de voortzetting van *KMBA: maandschrift der Koninklijke Maatschappij der Bouwmeesters van Antwerpen: bouwkunst, stedenbouw, decoratieve kunsten* (1930–1938). Later is het voortgezet als *KMBA ambtelijke mededelingen/Architecton* (1949–1952).

Bouwkundig tijdschrift

MAANDBLAD VOOR BOUWKUNDE EN
AANVERWANTE VAKKEN, BINNENHUIS-
INRICHTING EN SCHONE KUNSTEN
1954–1955

Ondertitel varieert. Ook *tijdschrift voor bouwkunde en aanverwante vakken, binnenhuisinrichting en schone kunsten*.

Bouwkunst en wederopbouw

MAANDSCHRIFT GEWIJD AAN
ARCHITECTUUR, URBANISME, BOUW-
TECHNIEK, DECORATIEVE KUNST,
BINNENHUISKUNST
1941–1944

**Bulletin van de Stichting
Architektuurmuseum**

1983–1987

Voortgezet als *S/AM* (1988–1992).

**Dagboek van de
binnenhuisarchitect**

1958–1959

DAMn°

DESIGN & ARCHITECTURE MAGAZINE
2004–...

Ondertitel varieert. Ook *design, architecture & art magazine, a magazine on contemporary culture* en *opinions on contemporary culture*.

ALGEMENE LITERATUUR

Adriaens-Pannier, Anne, Pierre Baudson, Helena Bussers, Brigitte de Clercq, Danielle Derrey-Capon, Cécile Dulière, Louise Fredericq, et al. *Académie Royale des Beaux-Arts de Bruxelles. 275 ans d'enseignement*. Onder redactie van Koninklijke Musea voor Schone Kunsten van België en Museum voor Moderne Kunst Brussel. Gent: Snoeck-Ducaju & Zoon, 1987.

Avermaete, Tom, Irina Davidovici, Christophe Grafe, en Véronique Patteeuw. 'Authorship as a Construct'. *OASE Journal for Architecture* 113 (2023): 1–8.

Avermaete, Tom, Annelies Nevejans, en Bregje Provo. *Architectuurarchieven in Vlaanderen. Kwalitatieve veldbeschrijving en analyse van het Vlaamse architectuurarchieflandschap*. Antwerpen: Centrum Vlaamse Architectuurarchieven, 2006.

Bekaert, Geert. 'De averechtse metropool'. In *Design Made in Belgium. 1900–1994*, 5–15. Kortrijk: Stichting Interieur, 1994.

———. *Hedendaagse architectuur in België*. Tiel: Lannoo, 1995.

Bekaert, Geert, François Burckhardt, Lieven Daenens, Andrea Branzi, en M. Christine Smout-Baeyen. *Design Made in Belgium. 1900–1994*. Kortrijk: Stichting Interieur, 1994.

Belis, Helena, Fátima Pombo, en Hilde Heynen. 'Interior Architecture in Flanders: Gendered Perceptions and Professional Realities'. *Architectoni.ca Online* 4 (2014): 13–20.

Bony, Anne, Alexandra Midal, en Richard Thommeret. *The Plastic Collection*. Brussel: CFC Editions, 2015.

Böröcz, Zsuzsanna. 'Making Women Designers Googleable. The Methodology behind the Flanders Architecture Institute Wiki Women Design Project', In Tostões, Ana and Ferreira, Zara (eds.), *Modernist Women Interior Designers and Artists: to Deepen the Reading of the Different Expressions of Female Creativity*, onder redactie van Ana Tostões en Zara Ferreira, 86–93. Lissabon: Docomomo Portugal/Docomomo ISC/ID, 2024.

Böröcz, Zsuzsanna, en Annelies Thoelen. *Veldverkenning Vormgeving*. Brussel: Departement Cultuur, Jeugd en Media, 2019.

Bouchez, Hilde. "'I don't care what it is for, I want it". The Flow of Meaning of "high design" in Flanders from 1980–2010, through the Dynamics between Producer, Media and Consumer'. KU Leuven, 2013.

Bozzini, Arnaud, red. *Belgisch design. Design belge. Belgian Design*. Brussel: CFC Editions, 2021.

Bucquoye, Moniek. 'Drieëntwintig Vlaamse ontwerpers stellen tentoon in 't Casteelken in Rumbeke'. *Knack Weekend* (februari 1995). <https://weekend.knack.be/magazine/in-vlaamse-vorm>.